

Și te suie pe bușténũ
 Și mănâncă leușténũ (1)

Cândũ iérna e pe sfișite și copilașii 'ncepũ
 sã éșã din case la momirea unorũ slabe rașe
 de cãldurã, câte-uã cétã dintr'ensii, rașimașii
 de prispa casii, repetã cu duioșia :

Eșĩ sóre
 Din 'nchisóre,
 De 'ncãlðesce
 Óse góle;
 Eșĩ moșiu
 Din coșiu,
 Cã vine cocónele
 Și dã cu pistólele!
 Buuuuu! (2)

Cândũ prindũ vr'unũ ariciũ viũ, copiii, fete
 și bãieșii, zornaiescũ din vãtraiũ și 'lũ facũ
 sã'si aréte botulũ, cãntãndu'ĩ :

Ariciũ, ariciũ
 Pogonicii (3)
 Du-te la mórã
 Și te 'nsórã
 Și iea féta
 Lũ Cicórã,

curêndũ séũ mãi târșii ș'a lorũ espresiune, cuvintele ce le repre-
 sintaũ în vorbire. (Despre acéstã parte a studiului limbisticũ, veđi
 LA VIE DU LANGAGE de W. D. Whitney [Paris, 1875. I. edit.]
 cap. VI, pag. 84).—A ðice dèrũ «córne boieresci» e neesactũ și
 nenaturalũ, de-óre-ce boierii n'ãũ córne de felulũ celorũ în ce-
 stiune. Din contra, a ðice melculũ sã scótã, elũ atãtũ de micũ,
 nesce córne mãri ca ale bourului, e uã comparașione antiteticiã,
 naturalã și 'n acelașii timpũ din cele mãi poetice.

(1) Din colecșiunea mea ineditã de «Jocuri de copii».

(2) Idem. — Respectũ greșielele de gramaticã, cãci asemenea lu-
 cruri nu s'atingũ fãr' a le schimonosi.

(3) «Pogonicii» adicã care mësórã pogónele.